Príbeh č. 9 - O FARMÁROVI A KOŇOCH

Pred mnohými rokmi žil jeden starý farmár, ktorý mal jediného syna a starého koňa. Jedného dňa sa však kôň dostal z ohrady a utiekol do hôr.

„Čože? Ušiel ti kôň?“ pýtali sa susedia. „To je ale smola!“

„Možno áno, možno nie. Ktohovie,“ odvetil starý muž.

O týždeň neskôr sa kôň vrátil do ohrady, aby sa napil a najedol. A priviedol so sebou aj stádo dvanástich divokých koní. Farmárov syn to uvidel a rýchlo utekal zavrieť ohradu. Keď sa to susedia dopočuli, nemohli tomu uveriť. Okamžite svojmu susedovi gratulovali:

„Trinásť koní?! To je neuveriteľné! Ty máš ale šťastie!“ Ale starý farmár len opäť zopakoval: „Možno áno, možno nie. To nikdy neviete.“

O niekoľko dní na to sa farmárov syn rozhodol, že divoké kone skrotí a pokúsil sa osedlať jedného z nich. Ako však vysadal na jeho chrbát, kôň ho nešťastne zhodil. Mladý farmár spadol a zlomil si nohu. Ešte v ten večer sa susedia ponáhľali k farmárovi, aby ho poľutovali a povedali mu:

„To je ale obrovská smola!“ Ale múdry starček znova len povedal: „Možno áno, možno nie. Ktovie?“

A mal pravdu. O niekoľko dní všetkých mladých, zdravých mužov odviedli bojovať do vojny. Z nej sa už mnohí k svojim rodinám nevrátili. Farmárov syn sa vďaka svojej zlomenej nohe zachránil a zostal so svojím otcom.

Bola to teda smola alebo šťastie? ***Možno áno, možno nie.*** Ktože to vie?

★ otázka - VIEŠ BYŤ SÁM/SAMA SEBOU, AUTENTICKÝ/Á BEZ OHĽADU NA NÁZOR OKOLIA?